

PAUTA PER A L'ESTUDI D'EVANGELI PERSONAL O COMPARTIT

1. BREU ORACIÓ. Per demanar a l'Esperit Sant la gràcia de comprendre i acceptar la Paraula de Déu.
2. LECTURA del passatge que prèviament s'ha escollit
Algú del grup proclama en veu alta.
Cadascú es llegeix el text tantes vegades com li cal, per tal d'assegurar-ne la comprensió.
Aclarim els aspectes foscos per a nosaltres: simbolismes, referències pròpies de l'època, elements teològics... (Consultem un llibre d'exegesis o l'animador del grup).
3. CONTEMPLACIÓ (sempre és personal)

3.1 Mirem i escoltem Jesús i els altres personatges de l'escena:

Ens interessa tot: què fan, què diuen, quines són les seves actituds, què passa al llarg del relat, què ha canviat, què ha fet que es produís el canvi, quines conseqüències té aquest canvi per a les persones, tant immediatament com de cara a la salvació.

Ens interessa els detalls: aquest gest, aquesta paraula...

Ens interessa més que ningú Jesús: Contemplant-lo minuciosament, ens adonem de quin aspecte de la seva personalitat, del seu tracte amb la gent, del seu mestratge, del seu misteri, ens dóna a conèixer, ell a nosaltres.

Podem evocar altres passatges que aquest text ens suggereix.

3.2 Mirem la nostra vida:

Adonem-nos de com aquest passatge i la contemplació que n'hem fet ens parlen.

Adonem-nos de com les paraules i els fets de Jesús i d'altres personatges il·luminen i interpel·len la nostra vida, la del nostre grup, la del nostre món, la de la nostra Església.

Aturem-nos en aquell punt del passatge que ens sembla que

ens diu més i preguem silenciosament, amorosament.

Recollim les crides que Jesucrist ens fa en el nostre cor per tal d'actuar com Jesucrist espera de nosaltres, o del nostre grup, ... i per tal de fer present la voluntat de Déu davant de les persones, enmig de l'ambient, dins de les estructures, on ens ha tocat viure:

- Formulem quines són les actituds i formes de vida que hem de mantenir o de canviar personalment, per tal d'identificar-nos cada vegada més amb Jesucrist. Quines són les llavors del Regne en mig nostre.
- Formulem ben concretament què haig o hem, de mantenir o canviar per tal de treballar més decididament per l'arribada del Regne de Déu.

4. COMPARTICIÓ (amb respecte, acolliment i senzillesa) de tot allò que tots i cadascun hem contemplat i descobert. Pot ser bo fer dues rondes d'aportacions:

A la primera, compartir allò contemplat (3.1).

A la segona, les crides que la contemplació ens ha suscitat (3.2)

5. ACCIÓ DE GRÀCIES detinguda, sincera i cordial pels fruits de la Paraula en nosaltres. (Pot expressar-la un de sol o uns quants, espontàniament o amb una fórmula, o també en silenci tots junts.)

*****

O Déu que santifiqueu tota l'Església
enmig dels pobles i nacions,
vesseu arreu de la terra els dons de l'Esperit Sant
i repetiu en els cors dels que creuen en Vós
allò que la vostra bondat divina va obrar
als mateixos inicis de la predicació de l'Evangelí.
Per nostre Senyor Jesucrist.

O Verb! O Crist!
Que en sou de bell! Que en sou de gran!
Qui us arribarà a conèixer? Qui us podrà comprendre?
Feu, o Crist,
que jo us conegui, que jo us estimi.
Ja que sou la llum feu-me'n arribar un raig
al fons del meu pobre esperit,
perquè us pugui veure, perquè us pugui comprendre.
Poseu en mi molta fe en Vós,
perquè totes les vostres paraules
siguin per mi una llum que m'il·lumini
i em faci venir a Vós i seguir-vos
per tots els camins de justícia i de veritat.

O Crist! O Verb!
Vós sou el meu Senyor i el meu únic Mestre.
Parleu, que us vull escoltar
i vull practicar la vostra paraula,
perquè sé que ve del cel.
Vull escoltar-la, vull meditar-la,
vull posar-la en pràctica,
perquè en la vostra paraula hi ha la vida,
la joia, la pau i la felicitat.
Parleu, Senyor,
que sou el meu Senyor i el meu Mestre.
No vull escoltar ningú més.

Antoni Chevrier

Senyor,
feu de mi un instrument de la vostra pau.

Que on hi ha odi, hi posi l'amor,
que on hi ha ofensa, hi posi el perdó,
que on hi ha discòrdia, hi posi la unió,
que on hi ha error, hi posi la veritat,
que on hi ha dubte, hi posi la fe,
que on hi ha desesperació, hi posi l'esperança,
que on hi ha tristesa, hi posi la joia,
que on hi ha tenebres, hi posi la llum.

Oh Mestre,
feu que jo no cerqui tant
ésser consolat com consolar,
ésser comprès com comprendre,
ésser estimat com estimar.

Perquè,
és donant-nos que rebem,
és oblidant-nos que ens trobem,
és perdonant que som perdonats,
és morint que ressuscitem a la vida eterna!

Francesc d'Assis

